

de golf van Biskaje

We hadden aan boord wat je noemt 'n kapitein,
zoals je er zelden maar ziet.

Hij zat nooit te zeuren, hij was geen chagrijn,
hij had nooit een centje verdriet.

Maar kwam ie de golf van Biskaje voorbij,
dan keek "onze ouwe" opeens niet meer blij,

refrein: In de golf van Biskaje, dat beruchte zeemansgraf,
waar het wemelt van de haaien,
en die bijten je benen eraf.

In de golf van Biskaje, dat vervloekte zeemansgraf,
kon de ouwe z'n tranen niet houwe,
en nam ie z'n petje steeds af.

Maar was hij de golf van Biskaje voorbij,
dan zong ie weer vrolijk zijn lied.

Dan loeide ie blij als een koe in de wei,
alleen volle melk gaf hij niet.

En voeren we huiswaarts zoals iedere keer,
verdulleme, die golf, en dan kreeg ie 't weer.'

De ketelbink vroeg eens een keer aan de kok:
waarom heb ie hier steeds verdriet?

Of vrat hier een haai soms een maat van `m op
wij snaptent 't gejammer maar niet.

De kok zei toen zacht: eens voor jaren gelee,
viel hier 'n fles jajum van de ouwe in zee !!!

refrein 2x